

taler, når man er 3 år om at gennemgå de indsendte aftaler.

Vi har set en enkelt stor fusion, som ikke er omfattet af en dansk lovgivning om fusionskontrol, nemlig den mellem MD og Kløver Mælk. Jeg er godt klar over, at den i øjeblikket behandles i Konkurrencestyrelsen, og jeg ved, ministeren overvejer, om man enten skal stille nogle betingelser og indgå en aftale med MD eller sende sagen videre til EU med henblik på en vurdering dér, som der jo er mulighed for. Det, der vil blive afgørende for os, når vi skal vurdere, hvordan den danske lovgivning virker i denne sammenhæng, er, om der i de aftaler, som eventuelt måtte blive indgået omkring denne fusion – og det er lidt vigtigt for mig, at erhvervsministeren hører, hvad jeg siger nu – er sikkerhed for, at der er frihed for leverandørerne til at levere dér, hvor de ønsker, og at der ikke er begrænsninger i form af belønninger, senere prisaftaler og bindinger i kontrakter osv., som binder leverandørerne til et enkelt mejeri.

Det er også vigtigt for os, at små, konkurrerende alternative mejerier har en mulighed for reelt at afsætte deres produkter, så de findes på hylderne og forbrugerne kan vælge dem. Jeg har en kraftig mistanke om, at sagen i dag er, at MD har en mulighed for via prisaftaler, rabatter, markedsføringsbidrag, og hvad man ellers bringer i anvendelse, at sikre sig mod konkurrence, så forbrugerne ikke har en valgmulighed, men spørgsmålet er: Kan vi i det danske samfund være tjent med, at der kun står én slags mejeriprodukter på samtlige hylder i samtlige supermarkeder?

Det vil også være væsentligt for os, om man har taget stilling til spørgsmålet om klausuler på nedlagte mejerier. Er det virkelig rimeligt, at ét selskab med en markedsandel på 95 pct. kan købe andre mejerier op, i virkeligheden tvinge dem til at lade sig opkøbe eller fusionere, nedlægge produktionen dér, hvor den hidtil har været, og lægge en klausul på de nedlagte bygninger om, at de ikke må sælges og anvendes til nye mejerier, hvis der skulle være en gruppe af landmænd og andre initiativrige folk, der ønskede at starte et konkurrerende mejeri? Er det i overensstemmelse med ånden i den nuværende konkurrencelov? Man kunne overveje, om der skulle stilles betingelser i form af frasal, som man har gjort på slagteriområdet fra EU's side.

Endelig synes vi, der er grund til at se på de organisatoriske forhold i mejeriforeninger og mælkeudvalg osv., hvor det jo er den domine-

rende virksomhed, der sidder på samtlige beslutningsprocesser inden for området og dermed er i stand til at gennemskue situationen på markedet, også hos sine små konkurrenter; uden at noget tilsvarende gør sig gældende for de små konkurrenters gennemsigtighed over for de store, der på en lang række områder inden for distributionen – som det også har været dokumenteret i breve til Erhvervsudvalget og Fødevarerudvalget – generer sine små konkurrenter på helt urimelig vis.

Der er altså en lang række punkter, der vil være afgørende for at se, om erhvervsministeren har mulighed for inden for den gældende lovgivning at sikre bare nogenlunde anstændige vilkår på konkurrenceområdet.

Til den socialdemokratiske ordfører, fru Jytte Wittrock, skal jeg sige, at jeg er meget glad for, at Socialdemokratiet er opmærksom på de problemer, vi har påpeget med vort beslutningsforslag. Jeg forstod egentlig også fru Jytte Wittrocks tale sådan, at man langt hen ad vejen er enig med SF i, at her er der nogle ting, man skal have kigget på, men da ministeren nu har sagt, at det kommer med tiden, siger Socialdemokratiet også, at det nok lige skal vente lidt. Jeg hæftede mig specielt ved ordvalget til sidst, »der skal gå lidt mere tid«, og jeg håber, det er udtryk for en stigende grad af utålmodighed fra fru Wittrocks side. Hvis det er rigtigt, er det jo ikke så skidt endda.

Til Venstre og De Konservative skal jeg bare sige, at det er gået, som jeg havde forventet. Vi har på eksemplarisk vis fået afdækket topmålet af hykleri hos de to partier. Enhver skåltale om konkurrence er tom snak for de to partier, når det drejer sig om de store virksomheder i dansk erhvervsliv.

Konkurrence er noget, man skal plage den offentlige sektor med på nogle områder, og det er noget, som man eventuelt skal plage små virksomheder med, når det er de store, der har et ønske om at konkurrere dem ud af markedet. Men når det drejer sig om mejerisektoren, Danisco, som hr. Frank Aaen nævnte, og alle de andre store selskaber, er man tilsyneladende i lommen på disse erhvervsinteresser, og her går man ikke ind for fri konkurrence. Det synes jeg man skal huske, næste gang man holder sine skåltaler om fri konkurrence, bare for at man kan se sig selv i spejlet dagen efter uden at se en meget stor hykler.

Til hr. Egil Møller fra Dansk Folkeparti vil jeg sige, at jeg hæftede mig ved to ting, nemlig at